

БОРБА®

Водачъ на
Националнитѣ
легиони въ
България, 1932 г.

Председателъ на
Националния фронтъ
въ Америка, 1982 г.

Завърналъ се въ
Родината, 1997 г.

Никой нищо нѣма да направи за насъ.
Ние сами трѣбва да изградимъ
утрешна България.

Боже, пази България!

Моятъ заветъ

Като имамъ предвидъ сегашното положение въ България, нѣмаме никакво основание да смѣтаме, че така, както се развиватъ събитията, може да се очакватъ по-добри дни. Партизанството се вихри въ страната, то доминира живота ни, никаква надежда не може да имаме. Нѣщо ново трѣбва да се яви на политическата сцена и да се наложи. За да стане това, скѣтаниятъ по рождение въ душата и сърдцето на всѣки българинъ български националенъ духъ трѣбва да възкрѣстне и той да бѣде нашата сила, която ще ни води къмъ победа. Само тоя духъ може да сътвори велики победи и да напише новата ни история...

Въ България е нужно младитѣ хора да подемаатъ и създадатъ едно движение "За национално възраждане", както ние навремето създадохме Националнитѣ легиони. Това движение не бива да има контактъ съ която и да е отъ сегашнитѣ политически партии – ново нѣщо трѣбва да се създаде отъ апостоли, млади хора, обрели се на всѣотдайна служба на народъ и Родина.

На нашето време това бѣ по-лесно. Българската младежъ бѣше патриотично образована и възпитана. Комунизмътъ разруши всичко национално, поквари хората, преобърна ги въ немислещи индивиди, очакващи държавата-партия да имъ каже какво да правятъ и да имъ даде. Въпрѣки всичко обаче трѣбва да се явятъ апостоли, които да турятъ началото, да поведатъ.

Сегашната младежъ блуждае въ безпѣтица, обезвѣрена, отчаяна. Това движение трѣбва съ своитѣ ръководители и програма да върне вѣрбата имъ въ собственитѣ имъ сили. Вѣрбата, че тѣ могатъ. И наистина тѣ могатъ!

Програмата, която ще се издигне, трѣбва да е кратка, ясна, категорична, въ 40-50 пункта, изразени всѣки въ единъ-два, най-много три реда. Всѣки може да я прочете и да я разбере. Тамъ, въ програмата, трѣбва да се засегнатъ и поставятъ въпроси, които да решаватъ проблемитѣ на всѣки. Който я прочете, да намери въ единъ или другъ пунктъ решаване и на неговитѣ лични проблеми и да каже – това е моята програма.

Ония, които ще намѣрятъ сили непрекъснато да работятъ, да влизатъ въ контактъ с младитѣ хора и да правятъ възможното да ги привлекатъ и активизиратъ въ движението – едно такова движение не може да не бѣде посрещнато съ задоволство отъ нуждаещитѣ се въ България, да спечели симпатизанти и подкрепители. Половината отъ българскитѣ граждани не гласува, не защото не се интересува отъ сѣдбата на България, а защото хората се чувстватъ излъгани, използвани и забравени, но най-вече защото сж възмутени. Тия наши граждани сж потенциалнитѣ симпатизанти на движението и утрешнитѣ негови подкрепители. Движението трѣбва да се направи достояние на тѣхъ и въ него тѣ трѣбва да видятъ новото – това, което ще реши и тѣхнитѣ проблеми.

Повече отъ половинъ милионъ млади българи въ чужбина дирятъ препитание. Повечето отъ тѣхъ милеятъ за България, мечтаятъ да се върнатъ въ Родината. Движението трѣбва да стане популярно между тѣхъ. Тѣ непременно ще се отзоватъ и ще го подкрепятъ.

Не мога да повѣрвамъ, че комунизмътъ всецѣло така е покварилъ младитѣ българи, че нѣма да се намерятъ достойни между тѣхъ, които да турятъ началото.

Ако се работи всеотдайно, това ново движение не може да не се разрасне и тогава, когато ще има достатъчно сили, да се намеси въ политическия животъ, да ликвидира всичко покварено, корумпирано, престѣпно и да тури началото на изграждането на една утрешна национална България, въ която всѣки гражданинъ ще живѣе доволенъ и щастливъ – мечта, която днесъ всички имаме.

Не виждамъ другъ пѣтъ за спасението на България.

Това е **моятъ заветъ** къмъ младитѣ българи. Никой нѣма да направи нѣщо за насъ – ние сами трѣбва да изградимъ утрешна България.

И... ако това не се направи, онова, което ми остава да кажа, е:

Боже, пази България!

Февруари 2005 г.

Иванъ Дочевъ

ИЗДАНИЕ НА ЦЕНТРАЛНИЯ УПРАВИТЕЛЕНЪ СЪВЕТЪ НА БЪЛГАРСКИЯ НАЦИОНАЛЕНЪ ФРОНТЪ, Инк.

Published by the Central Executive Board of the Bulgarian National Front, Inc.
P.O. Box 46250, Chicago, Ill. 60646

+Д-ръ **Иванъ Дочевъ** — основателъ
+Д-ръ **Георги Паприковъ** — редакторъ

Редактура комитетъ

Година 54, брой 6

Книжка сто шестдесетъ и втора

Декември 2005

Драги съидейници, съмишленици и симпатизанти на идеитѣ на Българския националенъ фронтъ,

Драги читатели на списание "Борба",

Скъпи съотечественици,

Отминалата 2005 година бѣще година, въ която по силата на конституцията на България бѣхме призовани съ избора си да направимъ преценка и преоценка на изминалия четиригодишенъ управленски периодъ, въ чиято успѣшность нѣма съмнение, и да връчимъ послание на новитѣ си избраници за пжтя на развитие, по който да водятъ Родина та ни въ следващия парламентаренъ мандатъ.

Нека съ вѣра за по-добри дни да призовемъ Всевишния да имъ даде мъдрость, чисти ржце, топло сърдце и свѣтълъ умъ, да не подмѣнятъ народната воля и въ всичкитѣ си действия да се ржководятъ отъ интереситѣ на народа, отъ неговото благополучие и благосъстояние.

Нека всички ние, цѣлиятъ ни народъ, отдадемъ сили и умѣние да се съберемъ въ единството на нашата народность и на православната вѣра въ земята, въ която сме се родили и отрасли, и служимъ на Отецеството ни, което е било, е и ще пребжде въ вѣковетѣ.

Въ навечерието на Рождество Христово и настѣпващата 2006 г. позволете ни да ви пожелаемъ здраве и дълголѣтие.

Нека не забравяме, че сме българи, кждето и да се намираме по свѣта, и че отъ насъ зависи доброто име на Родината ни и мѣстото ѣ въ свѣтовното семейство на цивилизованиитѣ народи.

Весела Коледа!

Успѣшна 2006 година!

Председателство на БНФ:
Ал. Дърводѣлски
Г. Спасовъ,
М. Герговъ,
Й. Ганчовски

Приветствие на редакционния комитетъ на сп. "Борба" за Рождество Христово и 2006 година

Драги читатели на списание "Борба",

Две хиляди и пета година бѣше пълноценна за сп. "Борба". Задачата, която си постави редакционният комитетъ през тази година, бѣше "Борба" да отговори на изискванията на дневния редъ на читателитѣ си, на тѣхния интересъ къмъ събития, факти и обстоятелства, свързани съ недалечното ни минало и борбитѣ на народа ни срещу тиранията и тоталитаризма. Нѣкои ще кажатъ, че е време тази страница да бѣде затворена, че времето изисква друга трактовка. Ние имаме друго виждане, което отговаря на вижданията на нашитѣ читатели. А именно! Тази страница не може и не трѣбва да бѣде затворена, защото тя е призивъ и предупреждение. **Хора, бгеме!**

И успѣхме! Съ заговорство отбелязваме, че изпълнихме тази нелека задача. Многохлядния тиражъ на списанието се увеличи двойно и то се чете по четиритѣ посоки на свѣта, където се чува българска речъ. Десетки писма пристигатъ съ заявки за нови читатели и препорѣки за цѣлостно вдигане на завесата, скриваща комунистическото робство. Всѣкидневни сж телефоннитѣ обаждания отъ и извънъ България отъ читатели, които искатъ духътъ на списанието да бѣде високо патриотиченъ и непримиримъ срещу онѣзи, които станаха причина да секне песента на жѣтварката, звънтътъ на меднитѣ хлопатары на стагата и звукътъ на кавала. На тѣхъ ние припомниме частъ отъ миналогодишното новогодишно приветствие на Изпълнителния съветъ на БНФ:

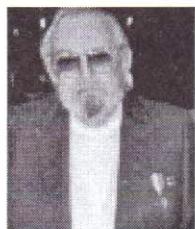
"Българскиятъ националенъ фронтъ, Инк., повече от петдесетъ години обединява българскитѣ политически емигранти, своитѣ членове, съмишленици и симпатизанти въ борбата иму срещу тоталитарно-комунистическия петдесетгодишенъ гнетъ и продължава да отстоява своитѣ позиции – да нѣма връщане къмъ преживѣнатата разруха отъ 1944-1989 г. Необходима е политическа мъдростъ и воля за консолидиране въ името на националнитѣ интереси на България, въ името на миренъ, спокоенъ и градивенъ трудъ на българския народъ – да бѣде Родината ни достоенъ членъ на Обединена Европа на нациитѣ."

Позволете ни, скѣпи читатели, въ връзка съ Рождество Христово и новата 2006 г. да ви пожелаемъ здраве и борбенъ духъ, за да я има България.

Честити свѣтли Христови дни!

Да е успѣшна за България и българския народъ 2006 година!

Редационенъ комитетъ на "Борба"

До членоветѣ на Българския националенъ фронтъ и читателитѣ на списание "Борба"

Драги членове на БНФ и читатели на сп. "Борба",

Позволете да ви поздравя съ Рождество Христово и идващата 2006 година.

Пожелавамъ ви здраве и успѣхи въ борбата за утрешна по-справедлива и просперираща България, членъ на Европейската политическа и икономическа общностъ.

Специално на сп. "Борба" пожелавамъ да бѣде все така мощенъ пжтепоказващъ фаръ, който да сочи посоката на любовта къмъ Родината, патриотизма, справедливостта и истината, за да бѣде тя вѣчна и велика.

Д-ръ Димитъръ Велковъ, почетенъ председателъ на БНФ

До д-ръ Димитъръ-Джеймсъ Велковъ, почетенъ председателъ на БНФ, Инк.

Уважаеми д-ръ Велковъ,

Весела Коледа и успѣшна 2006 година!

Пожелаваме Ви здраве и дълголѣтие.

Редационниятъ колективъ на "Борба" съ отговорностъ се отнася къмъ оценката Ви за мѣстото и ролята на списанието въ борбата за нова национално възродена и икономически укрепнала България.

За България!

ЦУС на БНФ и сп. "Борба"

Bulgarian National Front, Inc.

Founded 1947

EXECUTIVE BOARD

President

Alex Darvodelsky, Dipl. Ing.
USA

Vice president

Gosho Spassov
Bulgaria
Miro Gergoff
USA

Secretary-Treasurer

Jordan Gantchevski
USA

Advisers

George Tschakaratschiev, Dipl. Ing.
Tzonio Gradinarov
Peter Nikolov
Jeko Jekov – Bulgaria

Controllers

Ivan Todoroff
Stefan Maltchev
Zdravko Danailov

BOARD OF DIRECTORS

George Lazarow, Dipl. Ing.
Germany
Pano Saraydarof
Australia
G. Schallenberg, Dipl. Ing.
Germany
Kiril Kirov
England
A. Adelblom, Dipl. Ing.
Sweden
Neno Petrov
New Jersey, USA
George Antonoff
Arizona, USA
Ivan Traykov
Austria
Josef Zagorsky
Switzerland
Peter Petrov
Australia
Peter Zarkarov
Sweden
Dimiter Nikolov
Ottawa, Canada
Borislav Borissov
Chicago, USA
Constantin Todorov
New Jersey, USA
Mikhail Michailov
California, USA
Ivan Vitanov
Calgary, Canada
Boris Kamburoff
Vic., Australia
Meri Merland
New York, USA
Emil Atanasov
Bulgaria

WORLD CENTRAL COMMITTEE

+DR. IVAN DOCHNEFF

Honorary President – 1981

DR. JAMES VELKOV

Honorary President – 2004

Incorporated in the State of New York
November 7, 1958
Non Profit Organization

Illinois 23307, November 16, 1962
Federal Tax Exempt #36-3208582
I.R.S. Sect. 601-State of Illinois 1967
Trade Mark Registration "BORBA"
N.Y. 38R-11031, November 20, 1967

Mailing Address:

P.O. Box 46250
Chicago, IL 60646, U.S.A.

Окръжно

за свикване на XXX юбилеенъ редовенъ двугодишенъ конгресъ на Българския националенъ фронтъ (БНФ), Инк.

Уважаеми съудейници,

Изпълнителниятъ съветъ на ЦУС на БНФ, Инк., следъ като разгледа отговоритъ на зададенитъ анкетни въпроси въ връзка съ провеждане на XXX юбилеенъ двугодишенъ конгресъ на БНФ, взе решение (чл. 13 от Устава) да свика на заседание конгреса на 3 и 4 юни 2006 г. въ София – България. На 1 и 2 юни 2006 г. също въ София се свиква предконгресно заседание на ЦУС на БНФ, Инк. (Анкетните въпроси са публикувани въ окръжно, отпечатано въ бр. 5 на сп. "Борба", стр. 1.)

I

1. Заседанията на конгреса ще се проведатъ въ тържествената зала на Централния воененъ клубъ – ул. "Царь Освободителъ" (жъла съ ул. "Раковски") въ София.

2. Съгласно чл. 13 от Устава на БНФ делегати съ право на гласъ сж:

A. По право

а) членовитъ на изпълнителното бюро, председателъ, зам.-председатели и секретаръ;

б) съветницитъ къмъ изпълнителното бюро;

в) членовитъ на Ревизионно-контролната комисия;

г) членовитъ на Борда на директоритъ.

Б. По избор – избранитъ отъ общитъ мѣстни и регионални събрания делегати (чл. 13, ал. 2 от устава).

II

Делегатитъ по право и избранитъ такива отъ мѣстнитъ и регионални организации се умоляватъ да съ-

бщият възможноститѣ си за присѣтствие на конгреса най-късно до 30 мартѣ 2006 г. на адресъ: BORBA, P.O. BOX 46250, Chicago, IL 60646, USA.

Тѣзи отѣ делегатитѣ, които сѣ възпрепятствани лично да присѣтстватѣ на конгреса, могатѣ да опълномощятѣ другѣ делегатѣ да ги представлява, като единѣ делегатѣ не може да има повече отѣ три пълномощни (чл. 13).

III

Сѣ право на свободенѣ пропускѣ въ пленарна зала и изказване безѣ право на гласуване се ползват редовнитѣ членове на БНФ.

IV

Да присѣтстватѣ като гости на конгреса въ заседателна зала се допускатѣ гражданѣ, получили поименна покана. Покани ще се получаватѣ и въ деня на конгреса.

V

Дневниятѣ редѣ на конгреса ще бѣде съобщенѣ на мѣстнитѣ и регионалнитѣ организации въ срока, определенѣ отѣ чл. 13 на Устава.

1 декември 2005 г., Чикаго

Изпълнителенѣ съветѣ на БНФ, Инк.

Актуално

Българскитѣ национални интереси и българскитѣ национализъмѣ

Националнитѣ интереси на България сѣ поставени въ основата на програмата на Българскитѣ националенѣ фронтѣ. Въ тѣхѣ сѣ включени геополитически, икономически, исторически, етнически и демографски проблеми, които въ своята съвкупностѣ представятѣ това понятие.

Въ основата на всѣка организирана обществена единица стоятѣ правила за поведение, които безусловно сѣ задължителни за цѣлата общностѣ и нарушаването имѣ води до неблагоприятни за разрушителитѣ последици. Веднѣжѣ установени, тѣ предопредѣлятѣ абсолютно равенство предѣ тѣхѣ и изключватѣ всѣкакви привилегии за членовитѣ на общността, за която сѣ създадени и въ рамкитѣ на която действатѣ. Правилата за поведение, законитѣ, най-често сѣ регламентирани отѣ обществен договорѣ (конституция), въ рамкитѣ на който тѣ действатѣ. Когато по една или друга причина устройството на държавата въ триединството си (законодателна, изпълнителна и съдебна властѣ) е дало възможностѣ съ действия или бездействия правилата за поведение, законитѣ, да бѣдатѣ нарушавани отѣ отдѣлни членове или отѣ определенѣ групи, или да бѣде толерирано тѣхното изпълнение или неизпълнение, мотивира членовитѣ на общността да отпочнатѣ борба за възстановяването имѣ. Има случаи, при които тѣзи организации, поставили си

за целѣ да възстановятѣ нормитѣ за равенство предѣ закона, излизатѣ извънѣ рамкитѣ на поставената целѣ, съ което създаватѣ предпоставки за напрежение въ обществото и противопоставяне на етническа основа, което е крайно противоположно. Такива прояви трѣбва незабавно да бѣдатѣ ликвидирани, санкционирани съ цѣлата строгостѣ на закона.

Трудно ни е да приемемѣ, че защита на националнитѣ интереси на България включва въ себе си раздѣляне на обществото по принципи, които вече споменахме. Още по-малко, че тѣ могатѣ да бѣдатѣ основа на единодействие и единомислие въ общественото пространство. При такива случаи понятие като "патриотизъмѣ" и "патриотарство", между "национализъмѣ" и "нацизмѣ" се размиватѣ и ако своевременно държавата не влезе въ функциитѣ си – върховенѣ пазителѣ на законността, за да прекрати тѣзи противопоставяния, последициятѣ могатѣ да бѣдатѣ негативни за цѣлото общество. Но ако тя отлага въ времето решаването на въпроситѣ или по други съображения забавя и не прилага стриктно принципа, че предѣ законитѣ всички са равни, се създаватѣ предпоставки вътре въ обществото за напрежение. Тѣзи сили получаватѣ подкрепа отѣ хората, имащи реално отношение къмѣ проблемитѣ и е много трудно тѣ да бѣдатѣ предотвратени или

спрѣни съ забрана. Каквито и да бждат проблемѣ, тѣ се елиминиратъ не съ саморазправа, а по установения правовѣ редѣ.

Презъ последнитѣ петнадесетъ години поради неизпълнението имѣ законитѣ станаха първоизточникѣ на беззаконие и браздата на разделение се задълбочава дотолкова, че стана стимулѣ за създаването на една нова сила, която събра подъ своето знаме всички, които казаха "Не" на политическата еквилибристика и безхаберие. Това показва явно желанието у хората за излизане отъ наложения имѣ политически стереотипѣ и промѣна не само въ стандарта на животѣ, но и въ самата система. Новото формирование, което за кратко време се наложи като политическа сила и влѣзе въ парламента, едва ли ще удържи на екстремни набези. Но каквото и да е – то изразява неудовлетворението на гражданитѣ отъ пжтя, по който политичитѣ водятъ страната. Дори и само дотукѣ да се ограничи въздействието му, все пакѣ е нѣщо въ сравнение съ нищото, което се върти на политическата вътрележка вече петнадесетъ години.

Националнитѣ интереси на България е понятие съ много подзаглавия и въпросителни, след което е крайно време да спремѣ да тичаме, а да ги разберемѣ и осъзнаемѣ. България е една съ свое минало, настояще и бждеще и като такава тя трѣбва да влѣзе въ Европа на нациитѣ. Това налагатъ националнитѣ ни интереси, това налага **българскитѣ национализъмѣ**, който Българскитѣ националенѣ фронтѣ отъ създаването си до днесѣ е отстоявалѣ. Идеитѣ на този национализъмѣ, който ржководеше нашитѣ възрожденци и който изгради Третото българско царство, устоявайки на външни влияния и посегателства.

Вѣпрѣки 45-годишния комунистически терорѣ, при който хиляди и хиляди бѣха физически и духовно унищожени, вѣпрѣки доскорошнитѣ изказвания на нѣкои за погрѣбенито на национализма, той показа, че сжществува и се прояви като двигателна сила, която може да раздвижи обществото.

Не рѣдко идеитѣ на национализма сж използвани отъ най-голтѣмитѣ негови врагове. Ярѣкъ случай за това е повикѣтъ на съветскитѣ болшевики, които унищожаватъ цѣли националности по време на Втората свѣтвна война – За Сталину, за Родину!

Сжщото направиха и българскитѣ комунисти по време на възродителния процесѣ, като се опитаха да унищожатъ едно малцинство, което днесѣ е тѣхенѣ съюзникѣ.

Етническитѣ различия даватъ богата почва на зле разбириания национализъмѣ да представя в грешна, неблагоприятна светлина неговата сжщностѣ.

Всички български поданици, независимо отъ вѣра, цвѣтъ или произходѣ, иматъ еднакви права и

задължения въ една демократична държава. Но сжщо така не могатъ да се даватъ специални права на отдѣлни групи. Не само недопустимо, но и вредно за държавата е да се говори на чужди езици отъ български чиновници въ учреждения и общини, а така сжщо да имѣ редовни предавания на чужди езици по националното радио и телевизия. За тази целѣ има достатѣчно чужди медии, които успѣшно могатъ да бждатъ използвани.

Проблемѣтъ съ циганитѣ въ България е подобенѣ съ този за негритѣ въ Америка. Безработицата въ тѣзи групи, както и престжпността сж голѣми. Животѣтъ имѣ протича въ затворени групи, отъ които младитѣ трудно могатъ да излязатъ и затова вървятъ по пжтя на по-възрастнитѣ.

Като пълноправни български граждани циганитѣ сж равни предѣ закона въ права и задължения.

Недопустимо е групи цигани да тероризиратъ безнаказано други български граждани по трамваи и заведения. Еднакво недопустимо е български граждани отъ цигански произходѣ да бждатъ оставени да живѣятъ въ невъзможни условия за животѣ.

Процесѣтъ на интегриране на българскитѣ цигани въ обществото ще бжде дълъгѣ и мжчителенѣ. Като се започне отъ образованието на младитѣ и се стигне до създаване нав подходяща работа за другитѣ възрастови групи. Тукѣ е мѣстото да се каже, че управлявацитѣ задължително трѣбва да даватъ примерѣ да не се краде и всички кражби, независимо отъ кого сж извършени, да бждатъ наказвани.

Повикѣтъ – България на българитѣ, не може да служи на добре разбранитѣ български национални интереси. Какво би станало, ако всички страни издигнатъ подобни лозунги и създадатъ емоционални настроения срещу някои малцинства или общности.

Нашитѣ лозунгѣ е – България надъ всичко – надъ личнитѣ интереси, надъ различнитѣ политически разбириания.

Стара истина е, че народитѣ нѣматъ вѣчни приятели, а иматъ вѣчни интереси. Нашѣ националенѣ интересѣ е да бждемѣ въ добри отношения съ всички, които не застрашаватъ националния ни суверенитетѣ и независимостѣ. Днесѣ да се говори противъ евреи, турци, американци или други, и да се игнорира вѣковната заплаха отъ северѣ, е най-малко недалновидно.

Мѣстото на България е въ Европейската общностѣ, защото това е бждещето на Европа. Но тамѣ трѣбва да влѣземѣ отърсени отъ шовинизъмѣ, крещяща корупция, организирана престжпностѣ и комунистически манталитетѣ.

Алекс. Дърводѣлски

Обективно

За и против гласуването на българите, живеещи продължително зад граница

Въпросът с гласуването на българските граждани, живеещи продължително извън България, при избиране на държавни и местни органи на държавната власт и участието им в допитвания до народа, е решен в чл. 42, ал. 1 на Конституцията на Република България. В нея е записано, че където и да се намират, те имат всички права и задължения, каквито имат и гражданите, живеещи постоянно на територията на България (чл. 26, ал. 1). Това означава, че всяко отнемане на това тяхно право е конституционно нарушение, което не го легитимира като акт, който може да предизвика желаните последици. Тази конституционна разпоредба веднага ни поставя пред генералния въпрос – кой избира органите, на които се делегират права да ни управляват и кой е пряко заинтересуван от това управление? – Гражданите, живеещи продължително извън България, чиито интереси са свързани със страната, в която живеят, или тези, живеещи тук и които непосредствено ще са консуматори на действията на избраните управници? По този въпрос може да има различни становища от морален и етичен характер, но в крайна сметка, според нашето виждане, той е еднозначен – непосредственият консуматор, който и житейски, битово и икономически е зависим от решенията и действията на избраница си.

Предвид предстоящите през следващите две-три години избори за президент, за местни органи на властта и за парламент този въпрос би трябвало да влезе в дневния ред на държавните органи, оторизирани да го изяснят и решат така, както изисква здравият разум.

Във връзка с първия въпрос възниква и още един друг. Къде ще трябва да гласуват живеещите продължително извън България наши граждани? Без да познават кандидатите за управници, техните визии и политическо кредо, да гласуват там, в страната, в която постоянно живеят, или тук, в България, след като са имали минимум необходимо време, за да се запознаят с проблемите на хората и с възможностите на кандидата управленски да отговори на изискванията им?

Двата въпроса имат общ корен и са свързани помежду си. Разглеждането им поотделно би ни изправило пред решения, с които, отговаряйки на проблемите, поставени от единия, веднага вторият остава висящ.

Нашето становище е:

Българите, живеещи продължително извън България, ще трябва да имат възможност да упражнят конституционното си право на избор (ако имат такова) само на територията на Република България, след като последните (определено число месеци) преди избора са живели в България, регистрирани са съгласно изискванията на закона и имат точен адрес тук по местоживееене. Съзнателно не се впускаме в детайлизиране на въпросите, понеже те са от технически характер и не са обект на настоящето, което не означава, че не са важни.

С поставяне на тази тема на страниците на сп. "Борба" се надяваме да предизвикаме обществена дискусия, която да насочи вниманието на властващите, че един немаловажен въпрос чака своето решение, което зависи изключително и само от тяхната политическа воля.

Мненията си по въпроса читателите на "Борба", а и други граждани, могат да изказват, изпращайки ги до централата на БНФ в Чикаго или до представителството на организацията в България – 4470 Белово, 21 Алабак, Гошо Спасов. С ваше съгласие отговорите ви ще бъдат публикувани в списанието и, сумирани, изпратени на съответните институции. Желателно е към мненията ви да са посочени и мотиви.

Миро Герговъ, Бъфало, САЩ

Не ни изкушавайте, лицемери!

Процес срещу иракския диктатор Саддам Хюсеин започна в столицата на Ирак Багдад. Той и неговите приближени са привлечени да отговарят пред наказателен трибунал по общо 6 обвинения. Пет от тях се отнасят до политически убийства и репресии на противниците на неговия режим и едно е свързано с нарушаване на международното право (нахлуване на иракските войски през 1990 г. в Кувейт).

В хода на процеса се разкрива, че Саддам и неговият репресивен апарат със садистична жестокост са се отнасяли към всеки, който е имал смелостта да изрази недоволство от неговото и на обкръжението му управление. Като доказателство се посочват 270 масови гробове, в които се откриват и разпознават останките на противници на режима. Свидетели изнасят покъртителни данни за използвани от силите на сигурността средновековни инквизиционни средства срещу обвинените в несъгласие с управлението му. Отрязване на пръстите на ръцете, чупене на кокалчетата им, избождане на очи, побиване на кол, изгаряния с нажежено до червено желязо, заливане с кипяща вода и още, още, които човешкият разум не може да допусне.

Ако всичко това се докаже, че е истина и се вмени във вина на обвинените, тях ги очаква най-строгото наказание, предвидено в иракското законодателство – смърт. Не може да се предполага, че може да има друго наказание, след като се вземат под внимание злодеянията, които са извършили над своите братя и сестри по народност, само затова, че са били против управлението на диктатора Хюсеин.

Разсъждавайки върху зверствата, извършени от органите на сигурността по нареждане на Саддам с противниците му, ние, съвременниците на комунистическата власт, подсъзнателно се връщаме към червеното 45-годишно управление в България, което с нищо не се отличаваше от това на диктатора Саддам Хюсеин. И тук, както и там, в Ирак, след разкрепостяване на окованата във вериги демокрация бяха разкрити потресаващи факти за комунистически издевателства над противниците им. И тук бяха открити стотици масови гробове, от които по разположение на останките от труповете се съди за начина на убийството, а липсата на кости от скелетите – за мъченията, на които са били подложени преди да бъдат умъртвени. Останали са живи свидетелства,

но не от определените за екзекуция, разбира се, как полуживи хора са хвърляни в ямите и как са изтезавани бащи пред децата си и деца пред майките си. Бяха извадени на показ инквизициите и посочени инквизиторите садисти – предимно от органите на сигурността, които в името на властта са изтръгвали дете от прегръдката на майка и са го убивали, за да отмъстят заради нейния мъж, който е бил в неизвестност. Срещу инквизиторите и убийците бяха заведени формално дела, за които и до ден днешен няма осъдени, защото бяха прекратени или и досега са останали висящи. Тези дела дотолкова, доколкото не са унищожени и засекретени, разкриват ужасите, на които са били поставени обявените фиктивно или фактически за противници на властта. Техните инквизитори и сега се разхождат свободно и гордо, очаквайки отново да изгрее сатанинската им звезда.

Българският парламент, вземайки предвид всичко това, обяви комунистическия режим в България за престъпен. И какво от това!? Едно решение или по-скоро едно парламентарно изявление

Такава усмивка не слизаше и от лицето на един български министър-председател през комунистическия режим, по времето на който бяха извършени най-жестоките убийства на невинни български граждани

ние, което с нищо не допринесе за наказване на престъпниците и убийците.

Не бихме искали с повдигане отново на въпроса да размахваме знамето за мъст и отмъщение. Но несправедливо е да ни се внушава, че тези страници на ужаси от комунистическото управление в България трябва да бъдат затворени в името на някакво илюзорно единство на нацията.

В правото си сме да запитаме на висок глас: В каква държава живеем? В правова, в която върховенството на закона е над всичко, или в такава, в която законите са украшение за беззаконието? В държава, която се управлява **по силата на законите**, или в такава, която се управлява **по законите на силата и междупартийните споразумения за ненаказаност на престъпниците и убийците**? В днес действащата конституция на България е казано, че за престъпления срещу човечеството, каквито безспорно са извършените от комунистите в България, не може да има давност и извършителите им се преследват до живот (чл. 31, ал. 7). Безспорно е още, че в хилядолетната история на България няма нещо по-българоубийствено от 45-годишното комунистическо управление.

Не ни изкушавайте, лицемери, вие, които искате да затворим страницата на властническите ви садистични набези над българския народ. Срамуваме се от вас заради наглостта и безочи-

ето ви. Искате истината и ние ще ви я кажем.

Две правителства в изминалите 15 години от 10 ноември 1989 г. имаха пълната законодателна и изпълнителна власт в продължение на цели осем години. Нима това време не беше достатъчно да се приложи законът с цялата му строгост към бандитите от комунистическото управление? Да бъдат приключени делата за лагерите, за убийствата без съд и присъда, по които убийците се разхождат на свобода, да бъдат наказани с подобаващо наказание доказаните мъчители на невинни хора. Нищо повече от вас не се изискваше. Вашето бездействие по отношение прилагане на законността може да има само едно обяснение, което е, че вие и липсвала политическа воля, наложена не от друго, а от това, че самите вие сте плът от плътта и кръв от кръвта на властта, наречена с отвращение комунистическа.

Не ни изкушавайте, лицемери, защото истината за комунистическото владичество в България, която истина вие тласкате пред себе си в нежеланието си да я изречете и я покривате с пепел, е страшна и тя ще търси своето проявление днес и утре. Всяко отлагане на изнасянето ѝ крие непредсказуеми последици, защото както престъпленията срещу човечеството не се покриват с давност по писаните закони, така те не се покриват с давност и по човешките закони.

Г. Петров

Обвиненията срещу Саддам Хюсеин, заради които той вече е на подсъдимата скамейка в собствената си страна

Саддам Хюсеин и неговите седем приближени са обвиняеми по общо шест обвинения:

– Делото започна с обвинението за **клане в населения предимно с шиити град Дуджаил** през 1982 г. Тогава след неуспешен атентат срещу Саддам диктаторът нарежда да бъдат убити над 140 мъже, а стотици жени и деца са изпратени в лагери.

– **Навлизането в Кувейт**. Саддам е обвинен в нарушаване на международното право, като е наредил на иракските войски да нахлуят в Кувейт през 1990 г. По време на окупацията са измъчвани и екзекутирани затворници. Запалени са и над 700 петролни кладенци.

– **Политически репресии**. Саддам е обвинен в жестоко потушаване на въстания на шиити в Южен Ирак и на кюдри на север, които въстават след края на войната в Персийския залив през 1991 г.

– **Престъпления в блатистите райони**. По нареждане на Саддам иракската армия разрушава жилищата на шиити в блатистите местности в Южен

Шиити от гр. Дуджаил показват снимки на свои роднини, убити по заповед на диктатора през 1982 г.

Ирак. Диктаторът ги обвинява, че са дезертирали и са се били срещу неговите сили по време на войната срещу Иран през 1980-1988 г.

– **Геноцид срещу кюрди и етническо про-
чистване.** Над 5000 души са убити след обгазяване с нервнопаралитичен газ в кюрдското село Халабджа през 1988 г. Операцията се ръководи от бра-

товчеда на Саддам, наричан Али Химика.

– **Политически убийства.** Саддам и неговите сили за сигурност са обвинени в извършването на многобройни политически убийства през 1974-1983 г. Като доказателство ще се използват 270 масови гроба в Ирак, където са намерени останките на противници на режима. ■

Истината за жертвите на комунистическия режим в България е страшна, но ние сме се врекли да я кажем и няма да я спестим!

Димитър Сталболов

В горичката край село Стряма след 9 септември 1944 г. бяха избити без съд и присъда като в кланица най-малко 28 души. Също като Ахмед Барутанлията в Батак след Априлското въстание и тук палачите са посичали жертвите си на гръвник и са ги обезглавявали. Затривали са цели семейства – бащи и синове. Обезглавявали са жертвите и глави на трупове са заравяни на различни места. Къде? Това само убийците знаят.

Трупът на Георги Димитров Секретарски бе разпознат по венчалния пръстен, защото бе намерен полузаровен и разложен в река Марица край село Рогош. Този пръстен сега е у вдовицата на убития.

Палачите неведнъж са се хвалили с “героиските си подвизи” в селото, особено за случая с Петър Рангелов Караилански – дебелият му Караилански врат не бил съсечен още с първия удар, та се наложило да го секат още четири пъти. А стрямалията Стоян Тенев е взел над едн и половина милиона лева от зъболекаря Рангел Кръстев Еневски, след което го завел на заколение, въпреки че жертвата не е имала никакви прояви.

Свещеникът отец Атанасий е другоселец. Без да е извършил каквото и да било, той толкова жестоко бил инквизиран, ръган с дулата на карабини, че бил осакамен и го края на живота си се е гвижил едва-едва с патерици.

Тук Леваневски няма абсолютно никакво участие. Не съм съгласен с книгата на Давид Овадия за Леваневски, но справедливостта изисква да защитаваме истината. Вярно е, че Леваневски е бил много жесток. По много жесток начин през лятото на 1944 г. той е заклал Дечо Танев Нищялков от село Ръжево Конаре. Не е пощадил и съпартизанина си Никола (Коце) Инджов, също от Ръжево Конаре, а той, Коце, страгаше от

В горичката край Стряма палачи посичали жертвите си на гръвник

кокоша слепота и беше глух.

Представям непълен списък на избитите в Стряма:

Кодин (Костадин) Мъглов

Георги Димитров Секретарски – по професия математик, впоследствие кмет на селото

Стоил Тимонов

Рангел Стоилов Тимонов

Георги Стоилов Тимонов

Петър Рангелов Караилански

Петър Петров Караилански

Христо Тонов Еневски

Георги Христов Еневски

Димитър Иванов Караилански

Кръстю Еневски

Петко Кръстев Еневски

Рангел Кръстев Еневски

Стефан Григоров Караилански

Костадин Рангелов Караилански

Никола Чапънски

Синът на Никола Чапънски

Дойчин Енев Томбов

Божанов – бивш кмет

Илия Велчев

Стефан Ванев

Стоичко (Стайко) Ванев

Божко Димитров Филипов

Панайот Лалев

Иван Шопов

Атанас Христовов Помашки

Стефан Ставрев

Кръстю Тенов – убит от племенника си

Убийците са много. Четиринадесет от тях не са вече между живите. Заслужили презрението на съеляните си, някои от тях се пропиха. Един мъртво пиян се удавил в бара, дълбока само няколко сантиметра. Друг се е самоубил и т.н.

Живи са още осем от палачите. Единият

от тях по време на московския преврат през 1991 г. районира Стряма за ново клане. Бивш партиен секретар, сега той е върховен и организатор на всяко противодействие срещу ликвидационните съвети. Раздал е пари на цигани за организиране на митинг (стачка), но те взели парите и го излъгали.

Б. Р.: *Засега се въздържа от публикуване на имената на мъртвите и особено на живите палачи. Ще направим това, ако се съберат достатъчно доказателства за тяхната дейност. Очакваме съдействие от вас, читателите, които знаете нещо за тези събития.*

Пълен списък на избитите в с. Стряма

1. Милко Колев Ванев
2. Христо Машев Милев
3. Костадин Демирев Костадинов
4. Христо Иванов Ванев
5. Михаил Георгиев Михайлов
6. Тодор Димитров Дитбашки
7. Христо Илиев Семерджиев
8. Еньо Димитров Томбов
9. Кольо Стоянов Митевски
10. Петър Кръстев Теневски
11. Иван Тонков Шопов
12. Тодор Стоянов Арзуров
13. Костадин Запрянов Гайдаджийски
13. Иван Стоянов Гайдаджийски
14. Александър Дим. Бадалски
15. Стояна Божкова
16. Божко Петров Божков
17. Иван Кодинов Карайлански
18. Васил Иванов Карайлански
19. Стефан Григоров Карайлански
20. Никола Григоров Карайлански
21. Димитър Колев Почев
22. Петко Кузманов Узунов
23. Димитър Петров Секретарски
24. Георги Колев Кесярски
25. Митко Георгиев Лесов
25. Рангел Пенчев Челебийски
26. Кольо Атанасов Чучулски

27. Стоян Рангелов Ванев
 28. Петър Кодинов Гайтанджийски
 29. Петър Кръстев Лалев
 30. Иван Василев Ванев
 31. Рафаел Пеев
 32. Костадин Мъглов
 33. Георги Димитров Петков
 34. Стоил Стоилов Тимонов
 35. Рангел Стоилов Тимонов
 36. Георги Стоилов Тимонов
 37. Петър Рангелов Карайлански
 38. Петър Петров Карайлански
 39. Христо Танев Еневски
 40. Георги Христов Еневски
 41. Георги Христов Еневски
 42. Иванов Карайлански
 43. Кръстьо Тенев Еневски
 44. Петко Кръстев Еневски
 45. Рангел Кръстев Еневски
 46. Петър Григоров Карайлански
 47. Кодинов Рангелов Карайлански
 48. Никола Чалкънски
 49. Дойчин Енев Томбов
 50. Панталей Ангелов Божанов
 51. Илия Велчев Илиев
 52. Стефан Рангелов Ванев
 53. Стоичко Рангелов Ванев
 54. Божко Димитров Филипов
 55. Панайот Иванов Лалев
 56. Иван Тошков Шопов
 57. Атанас Христов Помашки
 58. Стефан Рангелов Ставрев
 59. Кръстю Стоянов Теновски
 60. Кольо Петров Ванов
 61. Атанас Христов Семерджиев
 62. Костадин Демирев Костадинов
 63. Димитър Колев Ванев
 64. Никола Иванов Терзиев
 65. Димитър Георгиев Лесов
 66. Христо Кондов Еневски
 67. Иван Стоянов Панов
 68. Костадин Колев Чучелски.
- В Перуцци са избити 28 души.

За “българския канибализъм”

Отворено писмо до Андрей Луканов

в. “Глас”, 16 декември 1992 г.

Господин Луканов, не бих Ви удостоил с такова уважение, но Вашите думи за “българския канибализъм” ме предизвикаха. Благодарете на Бога, че не сте в ръцете на вашия червен большевишки канибализъм! Ако Вие бяхте в следственото отделение на вашата Държавна сигурност, нямаше да бъдете настанен не само във Военна болница, но щяхте да мислите, че с Вас е вече свършено веднъж завинаги. Спомнете си, така ли

се грижеше за здравето на Трайчо Костов, Никола Петков и стотици други видни и обикновени политически личности вашият червен канибализъм? Те гниеха в подземията на Държавна сигурност, без да могат да потърсят отникъде опора и помощ, бяха сами в преизподнята, обвити смъртоносно в пипалата на червената хидра. При това Вие, както и целият български народ, знаете, че те бяха невинни. Бяха жертви на скалъпени политически процеси, за разлика от Вас.

Питам Ви, наистина ли се чувствате задържан и следствен за политически престъпления към българския народ? Не мога да повярвам! Защото, ако е така, как да си обясня, че от затвора можете да пишете статии и книги срещу властта. За какъв канибализъм говорите, г-н Луканов! Това, което е гостъпно днес за Вас, във времето, когато вилнееше вашият червен канибализъм, би било истинско чудо. Ако ми бяхте спътник през тези десет години и осем месеца, прекарани от мен във вашите болшевишки държавни сигурности, затвори и Белене, и Вие не бихте повярвали, че това е възможно. Тогава щяхте да знаете какво е канибализъм. Впрочем Вие много добре го знаете, но нямате нравствена памет, когато днес говорите за канибализъм. Мястото, където сте Вие, е санаториум в сравнение със затворите и лагерите, през които минахме ние – обикновените честни българи, чиято единствена вина беше, че не приемахме болшевизма и обичахме отечеството си.

Димитър Радев-Бочука, Пловдив

Кой

*Кой днеска да направи филм
за Ловеч, Белене, Персин,
за лагери, съдби, затвори?
А чакат кървави декори
в килии, дето помнят още
Вартоломеевите ноци.
А чакат хиляди сюжети
художници, певци, поети
да възкресят сега в картини
ония кървави години,
когато нашият елит
до крак бе варварски избит
и верните ни стражи-воини,
и всички българи достойни.
Когато партия проклета*

*създаваше ТеКеЗеСе-та
и управляваха простаци
ведно с безбожните руснаци,
за хилядите емигранти
и за забравени таланти.
Да заговори всяка лира,
да заговори, да не спира,
за да я чуят всички живи,
да замълчат уста лъжливи,
на мъртви да даде покой,
но кой да го направи? Кой?*

Надежда Любенова

Б. Р. Ние се присъединяваме към въпроса, поставен в стихотворението на г-жа Любенова и питаме: Кой и кога ще възмезди хилядите жертви на комунистическия режим в България?

Редакционно

Въ редакцията на сп. “Борба” от няколко месеца се получават писма от България и чужбина, въ които въ правъ текстъ се поставя въпросътъ – кога царъ Симеонъ е билъ откровенъ в изявленията си? Когато е билъ въ изгнание (изгоненъ отъ България въ 1946 г. отъ дошлитъ на властъ комунисти следъ 9 септември 1944 г.), или когато се завърна въ България и влѣзе въ политиката? Става въпросъ за изявленията му въ връзка съ освобождаването на България отъ комунистическото робство и отношението му къмъ сътрудничеството съ нея и съгласието му да изпълнява като коалиционенъ партньоръ нейната програма. И още (цитираме получени въ редакцията писма) – **за новия моралъ, който той pledираше, че ще внедри въ политическата дейностъ на партията си и който ще съблюдава да бжде спазванъ отъ всички, независимо отъ тѣхния рангъ и длъжностъ.** Ако това, което той има предвидъ съ изявленията и действията си къмъ комунистическата партия, че е мѣрило за новия моралъ (заключаватъ писмата), благодаримъ, ние предпочитаме стария, въ който има етичностъ и достойнство.

Уважаеми читатели на сп. “Борба”, вие искате отъ насъ да вземемъ отношение по казусъ, който е все още въ процесъ на фактическо действие и ползитѣ или вредитѣ отъ него сж едно бждещо несигурно събитие, свързано съ едно царствено поведение. Страхуваме се, че твърде много сте повлияни отъ медийнитѣ манипулации, за да имате изпреварващо, а не последващо отношение къмъ факти и събития въ тѣй сложната политическа обстановка въ навечерието на приемане на България въ Европейската общностъ, съ което ангажирате и насъ. Ако вашитѣ въпроси се свеждаха до това какъ бихме погледнали и реагирали на действия на политически сили съ центристка или дѣсноцентристка програма, които сътрудничатъ съ комуниститѣ, ние безъ колебание, веднага бихме отговорили, че ще се дистанцираме отъ тѣзи политически сили и нѣма да бждемъ въ подкрепа на тѣхнитѣ действия, насочени подъ каквато и да е форма, при каквито и да било обстоятелства за сътрудничесто съ правителство на БСП или ръководено отъ партията и изпълняващо нейната програма. Това ние сме декларирали въ редица документи, не отъ вчера и днесъ, съ частъ отъ които ще се запознатѣ въ следващитѣ материали.

За момента това, което можемъ да направимъ, е (благодаримъ за изпратената частъ отъ месеченъ осведомителенъ бюлетинъ на канцеларията на Негово Величество царя отъ мартъ 1965 г.) да поднесемъ на вниманието ви автентични, ангажиращи според насъ документи, които заедно съ други материали, свързани съ въпроситѣ ви, тукъ публикуваме.

Всеки отъ васъ, който добросъвестно и непреднамѣрено прочете тѣзи материали, безъ ничия помощъ ще достигне до изводи, задоволяващи вътрешнитѣ му потребности. Този нашъ отговоръ на поставенитѣ отъ васъ въпроси смѣтаме за разуменъ, етиченъ и отговарящъ на фактическата политическа обстановка въ България. Надяваме се по този начинъ, че съдействаме безъ насъ да изградитѣ свое собствено мнение – кой, кога, кжде, какъ и защо е направилъ известни изявления, свързани или противоречащи на последващи действия.

Нека не забравяме, че всичко въ живота е уникално въ смисълъ на неповторяемостъ по време, мѣсто и обстоятелства и че цѣлиятъ животъ на човѣка безъ изключение е функция на мисловенъ процесъ, намиращъ своитѣ външни изяви въ действия, прѣтко свързани пакъ съ време, мѣсто и обстоятелства.

Благодаримъ ви, че ни разбирате. Очакваме отговоритѣ ви, които съ ваше разрешение ще се помжчимъ чрезъ списанието да доведемъ до знанието на хилядитѣ ни читатели, живѣещи въ четиритѣ посоки на свѣта.

Редакцията на “Борба”

Четете на стр. 20 Бюлетинъ на канцеларията на Н. В. царъ Симеонъ II (1965 г.)

името на три принципни цели:

Първо: бърза и качествена промяна в стандарта на живота у нас чрез постигане на функционираща пазарна икономика в съответствие с критериите на Европейския съюз за членство и чрез увеличаване на потока от инвестиции в България на сериозния световен капитал. Готов съм да предложа схема от икономически мерки и социално-икономическо партньорство, посредством които не по-късно от 800 дни прочутото българско трудолюбие и предприемчивост ще променят живота ви.

Второ: скъсване с политическата партизанщина и обединяване на българската нация около изконните ни идеали и ценности, които са съхранили величието ѝ през хилядолетната ни история.

Трето: въвеждане на правила и институции, насочени към премахване на корупцията, която се е превърнала в главен враг на България, обричайки народа ни на бедност и отблъсквайки жизненонеобходимия чуждестранен капитал.

Уверен съм, че голямото начало и кръщението на "Национално движение Симеон Втори" ще стане на парламентарните избори чрез упражняването на гражданския ви дълг и право на глас. Гласувайки за Движението, вие ще сте истинските му създатели, а избраните депутати – изпълнители в Парламента, неговите цели и идеали.

Движението, което предлагам, не е коалиция на съществуващи партии, нито на политически лидери.

Драги сънародници,

Осъзнавам напълно отговорността, която поемам с днешното обръщение към вас. Избрах този труден път, защото съм убеден, че е единственият за постигането на ново българско духовно и икономическо възраждане.

Твърди се, че току-що приетият закон за партиите бил предназначен да попречи да ме последват в промяната, която днес ви предлагам. Не желая да допусна, че това е възможно в една развиваща се европейска демокрация.

С нетърпение очаквам новите ми срещи с вас. Този път те ще бъдат не само срещи на надеждата, но и на решимостта и готовността за промяна.

За мен в този исторически момент да бъда лидер има смисъл единствено ако работя за всички. Моята сила е във вашата подкрепа. Заедно ще успеем, тъй като "Съединението прави силата".

Бог да ни помага!

И ние му повървахме, като му дадохме масово своя вотъ на довъррие!

6 юни 2005 г., в. "24 часа"

Кой налага версията за коалиция БСП и НДСВ и доколко тя е възможна?

Това е манипулация. Не знам кой е авторът, но ясно виждам целта – да се притъпи интересът на обществото, като се предопредели изборният резултат. Някой иска да внуши на хората, че всичко е предварително решено "под масата". Това, разбира се, не е вярно. На тези избори НДСВ участва, за да получи мандат да състави кабинет и да реализира докрай своя проект за развитие на България. Аз като прагматик не обичам да отхвърлям нищо априори, но ние не бихме подкрепили мандат за управление на БСП, нито правителство, ръководено от Коалиция "За България". Винаги съм бил радетел на една кауза – да се работи за България. Моята кауза на тези избори е да се осигури европейското бъдеще на България и разширяването на възможностите пред всички граждани. Приоритет през следващия мандат ще бъде отделният човек и също как да се намалят икономическите различия в обществото. Това може да стане само чрез ускорено развитие на икономиката и с усилията на всички български граждани.

Извънреден бюлетин

Драги съотечественици,

В продължение на повече от половин век **Българският национален фронт, Инк.** неотклонно следва своята политическа и икономическа програма за изграждане на демократична, конституционно-правова, свободна и независима българска държава. **Като такава той я вижда в редиците на Обединена Европа.**

Борбата за осъществяване на тази програма продължава и днес, когато **само около два месеца** ни делят от времето, когато освободеният от оковите на тоталитар-комунизма български гражданин ще трябва да направи своя избор за бъдещето на Родината, а и своето, чрез определяне на политическите субекти и личности, които в Народно събрание ще решават проблемите за своето и на своите деца бъдеще през следващия парламентарен мандат.

Съгласно Конституцията нашият граждански дълг е да приемем с чувство на отговорност **вмененото ни от нея право на върховен суверен**, като активно участваме в предстоящите избори за български парламент. Непростима и фатална ще бъде отговорността ни пред поколенията, ако бъдем само странични наблюдатели на процесите, които се развиват и предстои да се развият в българския политически и икономически живот. Нашата съпричастност е задължителна, защото и нашата отговорност е изключителна за тези, които ще ръководят съдбините на Родината ни като членове на Европейския съюз и НАТО.

Участието в изборите ще ни даде право на **критично отношение към развитието и бъдещето на България само тогава, когато то бъде направено съгласно изискванията на действащото законодателство, а не по кафенета и събрания.**

Българският национален фронт, Инк. призовава българските граждани в страната и извън нея, **имащи право на глас, да вземат активно участие като упражнят правото си на избор.** Не трябва да допускаме да бъдем заблуждавани от някои политически среди, които разпространяват слухове, че чрез гласуването си не можем да окажем влияние върху бъдещето на Родината ни.

Това е спекулация на тези, а те са червените глашатаи на БСП, които искат чрез безразличие да мотивират гражданите към изборна пасивност. От друга страна те мобилизират своите червени последователи към активност, целяйки с това да си осигурят мнозинство в бъдещия парламент. Нашата памет не е къса. Тяхното управление и последиците от него са ни познати. Ако се увлечем и обречем на безразличие и не упражним своето конституционно право да гласуваме, никой няма да ни бъде виновен за това, че властта може да им бъде подарена. Имайки я, какво те ще направят чрез нея, е предсказуемо, но Бог да пази България и българския народ!

Ако все пак това се случи, за нас ще бъде неприемливо, под каквато и да е форма, да подкрепяме и съгласуваме действията си с която и да било политическа сила в десния или централен спектър на политическото пространство, която би си позволила да им сътрудничи.

Отново призоваваме всички национално отговорни политически сили ясно да осъзнаят кой раздухва искрите на противоборства, които прехвърчат между тях, кой иска да разгори пожара на противоречията им и да изгради собственото си господство? Единни, ние можем да им се противопоставим, за да не позволим повторение на четиридесет и петгодишното им властване в България.

Архивъ "Борба"

Съобщение на Централния управителенъ съветъ на Българския националенъ фронтъ, Инк., САЩ

На 22 юни 2005 г. въ София – България, се проведе заседание на Управителния съветъ на Българския националенъ фронтъ, Инк., САЩ.

При откриване на заседанието председателятъ на организацията инж. Александъръ Дърводѣлски прикани присѣтстващитѣ, изправени на крака, съ едноминутно мълчание да почетатъ паметъта на починалия на 14 май въ Шуменъ – България, почетенъ председателъ на БНФ, Инк., д-ръ Иванъ Дочевъ.

На заседанието бѣха взети важни решения за работата на организацията въ България и задъ граница въ месецитѣ, оставащи до 30-ия редовенъ двугодишенъ конгресъ на БНФ, Инк., който ще се проведе презъ 2006 г.

Отново бѣ потвърдено, че за Българския националенъ фронтъ е неприемливо да сътрудничи съ формация отъ дѣсния или централенъ спектъръ на политическото пространство, която би подкрепила подъ каквато и да е форма управление съ политическа и икономическа програма на Българската социалистическа партия подъ нейно рѣководство.

Взетитѣ на заседанието решения бѣха сведени до знанието на членоветѣ въ специално окръжно.

БНФ

Декларация

на Централния управителенъ съветъ на Българския националенъ фронтъ (Инк.)

Всѣка година на 28 августъ членоветѣ и симпатизантитѣ на БНФ, Инк., жертви на комунистическия режимъ и геноцида на БКП, свеждаме глави и се прекланяме предъ светлата паметъ на Н. В. царъ Борисъ III. Въ този день ние отдаваме почитъта си къмъ нашия Царъ – Обединителъ на цѣлокупния български народъ и на българскитѣ територии – спасителъ на българскитѣ евреи. По време на неговото царуване българската държава се издига по територия и население, безъ да е завоювала нито педя чужда земя. Презъ 1939 г. официалната статистика нареж-да Царство България срѣдъ десетѣтъ най-бързо развиващи се европейски държави.

Днесъ споредъ сжщата статистика България е най-бедната и изостанала държава на Стария континентъ. Цѣли 61 години българскиятъ народъ е подложенъ на унизително и мизерно сжществуване. Отъ нѣкогашна цвѣтна градина днесъ България е задниятъ дворъ на Европа. Народътъ ни е съ смазано самочувствие, разединенъ и отчаянъ отъ тѣзи, които го управляватъ.

Отъ 15 години чакаме роднитѣ ни депутати най-после да проявятъ нравствена и интелектуална висота, за да обявятъ т.нар. народенъ сждъ и неговитѣ присѣди за незаконни – довели до смъртъта и мжченията на цвѣта и елита на българската нация, чиито последици сж сегашното състояние на държавата и народа.

Отъ 15 години чакаме комуниститѣ и тѣхнитѣ наследници да се извинятъ на своитѣ жертви и на цѣлия български народъ за терора, мжжитѣ и страданията, на които го подложиха въ името на комунистическитѣ идеи. Защото липса на извинение и признаване на вината е допълнително отежняване, за което давностъ нѣма.

Времето и историята не заличавтъ следитѣ отъ извършенитѣ престѣпления спрѣмо народъ и Родина. Днесъ ние призоваваме политичитѣ въ България да преосмислятъ своята роля на управляващи и да взематъ решения, които да възродятъ България и да я издигнатъ до авторитета и постигнатия прогресъ отъ времето на царуването на Н. В. царъ Борисъ III.

Поклонъ предъ свѣтлата му паметъ!

28 августъ 2005 г.

ЦУС на БНФ, Инк.
Председателъ Ал. Дърводѣлски
Зам.-председателъ Г. Спасовъ;
Зам.-председателъ М. Герговъ

Социалистите съзнателно закъсняват с искането на доказателства

Изпълнителният директор на фонд “13 века България” Тошо Пейков: “БСП може да получи наказателен вот на президентските избори”

Според мен тези, които издигнаха и подкрепиха Георги Първанов за първия мандат, няма да рискуват да го сторят за втори път. Вероятно Георги Първанов ще се върне в БСП, както Петър Стоянов в СДС, защото мисля, че и на кандидатурата за президент от страна на БСП, ако той е Георги Първанов, няма да му достигнат същият брой гласове, които не достигнаха на партията му да получи пълно мнозинство в 40-то НС, гласове, които АТАКА ѝ отне.

Визитка: Тошо Пейков е 55-годишен, зодия “Козирог”, женен, баща на две големи гъщери. Завършил е ВИНС-Варна със специалност “организация и управление”, доктор по социология. От 1990 г. – търговски директор на мебелния завод в Ловеч. Народен представител от 36-о и 39-о НС. От 2000 г. до днес – главен секретар на Движение за национално възраждане “Оборище”.

– Държавата в момента се тресе от т. нар. скандал “Петролгейт”. Вие бяхте член на комисия, която разследва дали БСП се е облагодетелствала от програмата “Петрол срещу храни” на ООН за сметка на връзките си със Саддам Хюсеин. Как очаквате да се развият събитията?

– На 28 януари 2004 г. иракският вестник “Ал Мада” публикува списък с лица, фирми, партии и политически деятели, които са давали комисията на режима на Саддам, за да получат ваучери и спечелят от нищетата, мизерията и страданията на иракския народ по програмата “Петрол срещу храни”. Изпратих за моя сметка куриер, който достави вестника, тъй като нито една българска служба или институция не пожела да знае за този вестник. Представих го в комисията. За да няма съмнения, статията беше преведена от заклет преводач – Надежда Георгиева Дойчинова. В оригинали се съдържа достатъчно информация за връзката на БСП с режима на Саддам. И че тя е била възнаградена с купони, които е търгувала като дружество – “Търговска фирма БСП”.

– Колко барела е получила БСП?

– Във вестника са споменати България и БСП с 12 млн. барела, а “Арак Бул” с 2 млн. барела. По-късно излезе и докладът на ЦРУ от 30 септември 2004 г. В него отново фигурира БСП. Имаше и квоти

– кой колко е получил и как. Този доклад също беше преведен в нашата комисия. До тогава, докато президентът Георги Първанов изразяваше позиция като лидер на БСП против участието на България в Ирак, имахме добра обратна връзка.

– Установихте ли кога БСП е участвала в това?

– Изглежда тези нарушения на резолюциите на Съвета за сигурност на ООН за ембаргото са извършвани, когато г-н Първанов е бил председател на БСП.

– Какво показва разследването на вашата комисия – получени ли са все пак барелите?

– Да, ние поканихме представители на упоменатите и в последния доклад фирми. Оказа се, че те наистина са получили тези количества и то срещу ваучери. Може би по стар навик в предишните доклади беше записано БКП – БСП за единия транш. Комисията “Волкер” вече е написала БСП като посредник, получател на ваучерите.

– Има ли доказателства, че точно БСП е получател на 12 млн. барела?

– Може би 12 млн. барела е била квотата, която е можела да получи като ваучери БСП. Но посредниците, които чрез нейното име са получили възможност да търгуват с петрол, са взели мо-

же би само половината.

– Установихте ли дали фирмите, получили ваучерите, са дали комисионна на БСП?

– Именно това не можа да се установи, защото никой не попита дали издаването на вестника на БСП “Дума” е вид комисионна. Или участието на член на Висшия партиен съвет на БСП като консултант и посредник на една от фирмите е начин да се докаже получаването на комисионна. БСП не отвори своите архиви и своите счетоводни документи. Възможно е и много голяма сума да е влязла в касата на БСП. Възможно е и един пробит долар да не е влязъл там. А името на БСП да е използвано за обогатяване на сателитни на БСП лица и фирми за сметка на доброто име на бедните партийни членове.

– Какво имате предвид, когато казвате “някой да се е облагодетелствал”? С колко и кой?

– Всяка партия си има свое счетоводство, приходи и разходи. Те са обект на проверка от Сметната палата. Не мога да укоря Димитър Дъбов, който отговаряше за финансите на БСП в предишния мандат, че е извършил нещо нередно. Смятам, че той е честен човек. Не вярвам предишните хора, които са отговаряли за финансите на БСП да са извършили нещо нередно. Но трябва някой да обясни по какъв начин БСП все пак е осребрила търговията със своето име – влиянието, което тя е получила като наследство от добрите отношения и връзки на режима на Тодор Живков със Саддам; от голямата оръжейна програма, която е била изпълнявана тогава. Моите подозрения донякъде се потвърдиха – чрез участието на хора като Самсарев и Кънев в предишни сделки с режима на Саддам, които пожелаха чрез хуманитарната програма “Петрол срещу храни” да осребрят старото си влияние. По какъв начин са използвали името и добрата позиция на БКП – БСП в Ирак, тепърва предстои да се установи.

– Как според вас ще се развият нататък нещата?

– Скандалът е голям и международен. Той кънти над БСП година и половина и няма лесно да отшуми. Ще има международно-правни, но най-вече вътрешно политически последици за тези, които са участвали в незаконни сделки. Или които са предоставяли името на своята организация за това. Много е вероятно БСП да получи наказателен вот на следващите президентски избори. Видя се, че на изборите за народни представители за 49-то Народно събрание организации като АТАКА лишиха БСП от прогнозираното от някои придворни по-

литолози и социолози пълно мнозинство.

– Искате да кажете, че АТАКА свърши работата на други политици?

– АТАКА извърши немалко работа, която малко хора оценяват обективно. Всъщност БСП имаше проблем със своята идентификация. С това, че беше едновременно партия и на бедните, и на богатите. Хора, които се облажиха законно и незаконно от прехода и хора, които дълбоко пострадаха от разрушаването на своя бит вследствие на този див преход. Те търсят свое представителство. И може би в лицето на АТАКА го намериха. Мисля, че и на кандидата за президент от страна на БСП, ако той е Георги Първанов, няма да му достигнат същият брой гласове, които не достигнаха и на партията му да получи пълно мнозинство. Гласовете, които АТАКА ѝ отне.

– Какво трябва да направи Сергей Станишев, за да изчисти своето име и името на БСП, и на Георги Първанов?

– Винаги ще виси със заплашителна сила несигурността заради възможността за политическо дискредитиране на Първанов. Моето мнение е, че тези, които го издигнаха и подкрепиха за първия мандат, няма да рискуват да го издигнат и подкрепят за втори като кандидат на БСП. Или по-точно като кандидат на определени среди, които зачитават определени интереси.

– Да не би да намекувате, че това е краят на политическата му кариера?

– Не, не вярвам. Може би той ще се върне в БСП, както Петър Стоянов в СДС. Но умните хора, тези които решават на скрито как да се развиват нещата в българската политика, не биха рискували с уязвимия вече Георги Първанов. Може да се мълчи, може вината да се прехвърля върху кого ли не, но от това нещата продължават да стоят за него несигурно. Както се разбра, комисията Волкер е затворила вече своята приемна. Още когато се появи първият списък, препоръчах на БСП да поиска информация и доказателства от властите в Ирак, защото членовете на партията и нейните симпатизанти искат да знаят на какво основание името ѝ е публикувано в доклада. Изглежда се съгласиха с мен, защото говорителят на БСП вече заяви, че ще поискат чрез Външно министерство от комисията документи и доказателства. Но пък се окажа, че тя вече не давала никому информация, защото докладът е приет от Съвета за сигурност на ООН. Някои страни като Русия са поискали в срок и вече са получили информация. Но БСП, изглежда, позакъсня.

– Случайно ли е това?

– Мисля, че не е случайно. Вече година и половина се говори за това. Опитаха се да negliжират списъка на “Ал Мада” и доклада на Чарлз Дюлфър, който излезе миналата година през септември. Затова мисля, че това нехайство не е случайно, а опит обществото да бъде поставено пред свършен факт и да не бъде изяснен въпросът докрай. Това, за съжаление, не е в полза на БСП

– Навлязохте ли в работата вече?

– По предложение на предишния министър-председател на 8 юли 2005 г. бях избран за изпълнителен директор, а на 19 юли новият управителен съвет подписа с мен договор за управление на НДФ “13 века България”. Още на първото си заседание новият управителен съвет прие предложението ми да се открие сесия за финансиране на проекти за възстановяване и текущ ремонт на православни храмове в България и в чужбина. Селекционната комисия избра измежду 62 проекта църквите, които ще получат подкрепа. За целта селекционната

комисия определи по 3 хил. лева на няколко църковни настоятелства, представили проекти за реставриране на стенописи и ремонт на сгради. Прие и принципи, по които ще се прави подборът. Според тях по-отдалечените селища имат по-малки възможности да набират средства и да опазват своите исторически храмове и затова комисията може би ще е по-благосклонна към храмове в такива по-малки селища. Освен това в по-големите храмове те имат нужда от много повече средства. На второто заседание управителният съвет с председател министърът на културата проф. Стефан Данаилов прие и следващото предложение – да открием дарителска партия за събиране на средства за възстановяване на храмове и манастири с историческо значение за нашата страна така, че Националният дарителски фонд “13 века България” да изпълни своето предназначение и в тази важна духовна сфера.

“Не” на забравата

**Гемето
Кой е мой?**

Д-р Георги Димитров-Гемето е роден на 15 април 1903 г. в с. Ени чифлик, Одринско. Завършва медицина в Загреб. Член е на БЗНС от 1922 г. Член на управителния съвет на БЗНС “Ал. Стамболийски” – “Пладне” (1932-1933) и на БЗНС-Обединен (1933-1934). През юни 1931 г. е депутат, но след преврата на 19 май 1934 г. е арестуван. През 1938 г. е интерниран в Доспат.

Когато през 1940 г. става ясно, че България ще се ориентира към хитлеристка Германия, д-р Димитров създава “Народна стража за съпротива”. Заплатен с арест, Гемето решава да напусне България. Това става през 1941 г. На 25 декември същата година той е осъден заочно на смърт чрез обесване заедно с още 10 обвиняеми. На 23 септември 1944 г. се завръща в България. Избран е за главен секретар на БЗНС (октомври 1944 – януари 1945), но е принуден да подаде оставка.

По време на подготовката на процесите от 1945 г. срещу лидерите на опозиционните партии на 29 април 1945 г. е поставен под домашен арест в София, откъдето след месец избягва и се укрива в британската легация.

На 5 септември 1945 г. със съпругата си напуска страната и се установява в САЩ. През юли 1947 г. заедно с имигранти от други страни създава в САЩ Земеделски комитет. Умира на 28 ноември 1972 г. във Вашингтон. Ковчегът с тленните му останки е положен в семейната гробница в Централните софийски гробища.

Пълни разкрития по противодържавния заговор и шпионаж на г-р Г. М. Димитров

• Британците го натоварили да организира саботаж

Пред директорите и редакторите на столичните вестници директорът на полицията г. Хр. Драголов (убит на 9 септември 1944 г. – бел. рег.) вчера направи подробно изложение за разкритията по голямата шпионска организация и противодържавния заговор на г-р Г. М. Димитров; тя е имала за цел не само да предприеме редица действия на вредителство, но и да извърши революционен преврат в полза на Англия и Югославия. На представителите на столичния печат бяха показани многобройни документи, фотографии, взривни и други материали, заловени при разкритията от органите на полицията. В интереса на следствието обаче, което още не е завършено, обнародването на документи, факсимилета и имена е преждевременно.

В изложението си пред столичните журналисти директорът на полицията г. Драголов между другото заяви:

– В резултат на предприети издирвания **през февруари полицията разкри и залови при Боянския резервоар към 30 кг взривни материали**, възпламенителни капсули, фитил и други. Нашите сведения даваха указание, че тия материали имат произхода си от английската легация. Установи се с положителност, че същия ден, когато открихме взривните материали при Боянския резервоар, двамата военни аташета при английската легация са се завърнали към 5 часа сутринта с много кална кола. Мясото, върху което намерихме взривните материали, беше ливада, много мо-

чурлива и върху нея още личаха автомобилни следи.

За да установим обаче със сигурност произхода на тия материали, ние поискаме да ни се изпратят образци и фотографии на заловените саботажни взривни материали от английски произход в Норвегия и Румъния. Сравнението между тия образци и фотографии ни даде неоспоримо сходство. Няма абсолютно никакво съмнение, че **заловените взривни материали са от английски произход**.

Непосредствено след разкритието при Боянския резервоар последва разкриването на взривни вещества и на други места. Такива материали бяха открити в една къща на ул. “Овче поле” и “Партени Нишавски” и на ул. “6 септември” в София; в Стара Загора; в с. Оряховица, Старозагорско; при входа на Столичната община; в Пловдив на две места. Главният склад на взривни материали на конспираторите обаче се намираше на ул. “Опълченска” към Клементинската болница.

Така разкритията се разширяваха все повече и повече. Ние можехме да установим **мрежата от заговорници и канала, по който са били получавани и разпространявани взривните материали**, за да може при даден сигнал от ръководството на заговорниците да се пристъпи към изпълнението на начертаните саботажни действия и към пълното осъществяване на преследваните от заговорниците цели.

Засега мога да ви съобщя само, че от българска страна *начело на разкритата заговорническа организация е стоял известният д-р Г. М. Димитров. Чрез него са били получени и взривните материали. Най-напред те са били отнесени и предадени на Г. М. Димитров от хора на английската легация в къщата на ул. "Иван Асен" 3. Поставени са били в един куфар и два чувала. В същата къща идва по-късно известно лице от Стара Загора, което получава единия чувал и го отнася в Оряховица, Старозагорско...*

За да може обаче да бъдат постигнати начертаните цели на тая голяма конспиративна организация, нужно било да се уреди преди всичко нейното **солидно финансиране**.

И в това отношение, както се вижда от направените досега разкрития, са били пръскани големи парични средства. *Както на взривните материали, така и на паричните средства, каналът през който са се изливали на всички страни, води началото си пак от английската и сръбската легации в София, минава през д-р Г. М. Димитров и след това се разклонява към главните дейци и ръководители в София и провинцията. Главен деец в английската легация е бил Норман Дейвис, а в сръбската – Петкович. Полицията е разкрила досега, че по този канал са били получени следните пари: в Пловдив 350 000 лв., в София – първата конспиративна квартира 210 000 лв. и втората конспиративна квартира 84 000 лв.; млекарят от Бояна – 55 000 лев.; списание "Светлоструй" – 55 000 лв.; Созопол 55 000 лв. Или само в тия няколко места са били пръснати 850 000 лева.*

При обиска в **жилището на д-р Г. М. Димитров полицията е намерила зашити в юрганите и дюшеците на леглата 280 000 лв.**

При разпита му един от конспираторите е направил следните разкрития:

– Целта на конспиративната организация на д-р Г. М. Димитров бе да постигне разбирателство с нелегалната комунистическа партия. От страна на работниците се искаше в деня, когато България бъде нападната от сърби и гърци и излезе манифеста на Г. М. Димитров, да обявят стачка. В същото време земеделските дейтели трябваше да извършат редица саботажни действия, като вдигнат във въздуха мостове, прекъснат железопътните и други съобщения и пр. Кабинетът, възглавен от д-р Г. М. Димитров, ще поеме властта и ще сключи пакт за взаимно подпомагане със Съветска Русия и Югославия...

Директорът на полицията показва на столичните журналисти **портретите с имената на всички заловени заговорници**. Разглеждаме и фотографиите на заловените взривни материали: шашки със заряд, капсули, заредени бомби, едни от които нарочно за жп-релси и др. на различни места в страната – София, Пловдив, Стара Загора и др. Само на една от тия снимки изброяваме десетина заредени агски машини, готови за действие. Същите тия взривни материали, агски машини, различни капсули, фитили за възпламеняване на агските машини и пр. можяхме впоследствие да видим складиранни в едно от помещенията на Дирекцията на полицията.

Между взривните материали бяха ни показани и няколко малки пилюли, неподобяващи малко жълдче, в дължина 2 см. Пълни с възпламенителен заряд, а отгоре имат три целулоидни обвивки.

– Тези малки "жълдчета" – обясни г. Драголов – са били използвани от конспираторите за атентатите по вла-

ковете. По тоя начин е била предизвикана и катастрофата при Калотино, жертва на която станаха десетина български железничари...

Като венец на противодържавния заговор на Г. М. Димитров и неговите вдъхновители от сръбската и английската легация идва **отпечатаният в Белград "манифест", който хвърля най-ярка светлина върху замислите, целите и действията на заговорниците.** Върху всяка връзка с "манифести", предназначена за разпространяване чрез агентите на организацията, е било отбелязано: "12 срещу 13". През нощта на 12 срещу 13 април трябвало да се извърши едновременно нападението на сърби и гърци върху България и държавният преврат на Г. М. Димитров. Манифестът започва с думите: "При обявяване на революцията" и завършва с думите "Свобода или смърт"...

В. "Зора", бр. 6560,
29 април 1941 г.

Разумните народи от всички поколения презират шпионите от своя народ, които работят за чужда държава, и ги сочат като предатели на род и родина.

Неразумните като българския чакат небищието да ги отдалечи от времето на предателството им, за да им издигнат бюст-паметници.

Какво пагение, каква гавра, какъв позор!

Организационен живот

По случай 61 години от 9 септември 1944 г. на 9 октомври – недѣля, въ Мюнхенъ бѣ отслужена панихида въ паметъ на всички знайни и незнайни жертви на комунизма въ България. Следъ панихидата бѣ произнесено следното слово отъ Евдокимовъ:

9 септември 1944 въ историческа перспектива

Уважаеми отецъ Калиновъ, драги сънародници!

На 9 септември се навършиха 61 години отъ събитието, което сложи край на епохата въ историята на нашата страна, известна подъ името "Трето българско царство", и започна една нова епоха, епоха на кървавъ комунистически тероръ и червена диктатура. Обръщайки очи назадъ, човѣкъ може само да се запита: "Може ли това да е върно? Възможно ли е човѣкъ да бжде така жестокъ къмъ човѣка?" Само 2 месеца след 9 септември, на 16 ноември 1944 г., въ доклада на тогавашния министъръ на вътрешнитѣ работи Антонъ Юговъ се посочва, че до този моментъ сж арестувани 28 630 души, а въ отчетъ на 26 ноември до Георги Димитровъ, който се намира още въ Москва, се казва, че броятъ на подсждимитѣ по т.нар. народенъ сждъ ще бжде около 10 000. Общо взето по консервативни преценки броятъ на избититѣ след 9 септември се преценява на повече от 30 000, а броятъ на миналитѣ презъ затвори и концентрационни лагери – на повече отъ 150 000.

Въ началото на септември 1944 г. безъ каквото и да е оправдание Съветскиятъ съюзъ обяви война на България и червената армия навлезе въ България. Единствената причина бѣше желанието на Москва да се разпорежда въ страната ни като победителъ въ името на собствениѣ си интереси. Така нареченитѣ партизани излѣзоха отъ скривалищата си и съ помощта на съветскитѣ войски и въ София се настани първото отечественофронтовско правителство. Ключовитѣ позиции на това правителство бѣха заети отъ комунисти. Цѣлата страна бѣ заляна отъ първата вълна на тероръ. Тя бѣ последвана отъ много други и не пощади и бивши съюзници на комуниститѣ отъ Отечествения фронтъ, нито пъкъ онѣзи комунисти, които се опитваха да се противопоставятъ на чисто просъветския курсъ на ръководството на БКП. Жертва на този тероръ стана голѣма частъ отъ духовния елитъ на нашата страна, защото комуниститѣ се страхуваха отъ неговата съпротива. Въ историята на нашия народъ ще остане записана героичната съпротива на демократичната опозиция въ първитѣ години следъ 9 септември. Ще остане записана и съпротивата на нашето селячество срещу колективизацията и национализацията. Броятъ на жертвитѣ на този тероръ се изчисляватъ на десетки хиляди. И ние сме се събрали днесъ да почетемъ тѣхната паметъ и да кажемъ “Богъ да ги прости”.

Нека се помолимъ сжщевременно къмъ Бога да предпази нашия народъ отъ повторение на събитията, които последваха 9 септември 1944 г.

Ако нѣкой се съмнява още въ престѣпния характеръ на комунистическия режимъ, който въ продължение на близо 50 години скова развитието на нашия народъ, той трѣбва само да обърне нѣколко страници на книгата “Убитиятъ скитникъ”, която се продава сега въ София като бестселъръ. Тя е посветена на разследването по убийството на писателя Георги Марковъ, но сжщевременно разкрива порѣдкитѣ въ нашата страна презъ време на комунистическия режимъ.

Благодаря ви за вниманието! ■

Методиеви тържества въ Елвангенъ, Германия

Тържественитѣ празненства въ приятелска Германия, посветени на св. Методий по поводъ 24 май – Деня на българската просвѣта и писменостъ, прерасна въ традиция. Помени и поклонения предъ паметника на светеца сж правени и въ миналото въ Германия, още презъ Втория и Третия райхъ, защото Методий до известна степенъ принадлежи и къмъ нѣмската история, къмъ тѣхната култура и духовностъ, въпрѣки че въ началото се очертавалъ като “врагъ” на триезичната догма, която по-късно е анулирана отъ самото папство. Въ наше време празненствата вече иматъ друго съдържание и друга насока съ по-малка религиозна насоченостъ и по-голѣма обществено-политическа дейностъ, по направление на приобщаването на България къмъ Европейския съюзъ и задълбочаване на германско-българскитѣ взаимоотношения при съвременнитѣ условия. Инициативата за провеждане на тѣзи тържества принадлежи изключително на българитѣ, живѣещи въ Германия, по инициатива на Българския националенъ фронтъ и нѣмско-българското дружество отъ градъ Есенъ въ Щутгартъ. Главната прослава бѣ проведена, както винаги презъ последнитѣ 35 години, въ гр. Елвангенъ, провинция Вюртенбергъ, който е свързанъ съ живота и дейността на св. Методий. Между забележителнитѣ постройки въ града се извисява древниятъ манастиръ отъ 12. вѣкъ, превърнатъ по-късно въ рицарски замъкъ, кждето е билъ затворенъ Методий и прекаралъ две и половина години тъмниченъ затворъ, обвиненъ отъ римокатолическото духовенство, че заедно съ братъ си Константинъ-Кирилъ, нареченъ Философъ, проповядвалъ Христовата вѣра всрѣдъ моравскитѣ славяни на старобългарски езикъ. По онова време богослужението било допустимо само на латински, гръцки и еврейски. За да запази мира и приятелствата си съ мощната българска империя на Борисъ I, тогава съседна държава на Германия, кайзер Лудвигъ II Каролингъ помолилъ папа Йоанъ VIII и той въ 873 г. освободилъ Методий отъ затвора, назначилъ го за моравски архиепископъ, премахналъ анатемата върху старобългарския езикъ, а държавата България – люлка на славянската писменостъ и култура.

Въ началото на 2005 г. се проведеха днитѣ на св. Методий въ Елвангенъ, съ координирана програма

БЪЛГАРСКИ НАЦИОНАЛЕНЪ ФРОНТЪ, Инк.

от нѣмска и българска страна. По широкитѣ улици на града и на площада "Св. Методий" съ развѣти нѣмски и български знамена маршируваха наши стари и нови емигранти, временни работници и студенти, заедно съ домакинитѣ германци и българофили, придружени отъ звуцитѣ на химна "Върви, народе възродени". Нѣма другъ народъ на планетата, който да има националенъ празникъ на културата, освенъ ние, българитѣ. Великото дѣло на солунскитѣ братя е слънчевиятъ лжчъ въ мрачното срѣдновѣковие и върхътъ на българската култура, присжтстваща въ стария континентъ.

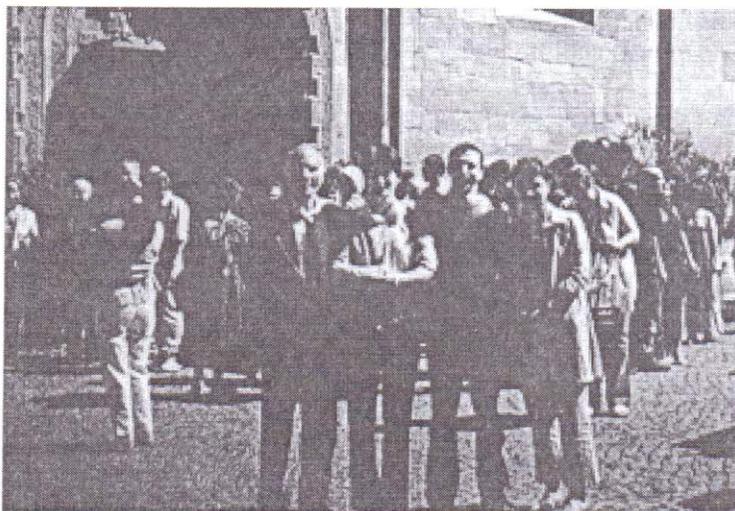
Идейниятъ ръководител и организаторъ на Методиевитѣ тържества въ Елвангенъ е създателътъ на нѣмско-българското дружество въ Щутгартъ инж. Димитър Бачевъ – човѣкъ съ авторитетни позиции въ интелектуалнитѣ, културнитѣ, творческитѣ и политическитѣ срѣди не само въ провинция Вюртенбергъ, но и въ цѣла Германия.

Завършилъ е Техническия университетъ въ Щутгартъ по време на Втората свѣтвна война, той става престиженъ строителенъ инженеръ. Проявява своя творчески талантъ при възстановяването на окончателно разрушения градъ. Голѣма частъ отъ реновиранитѣ и новопостроенитѣ обекти въ градската инфраструктура е негово дѣло. Построилъ университетската библиотека, градския театър, нѣколко централни и второстепенни училища, телевизионната кула, възстановилъ и модернизиралъ градското метро и за своята професионална творческа дейностъ е получилъ множество награди като обществена признателностъ. Председателъ е на нѣмско-българското дружество, чрезъ което години наредъ развива ползотворна дейностъ въ сферата на взаимоотношенията между двата приятелски народа и държави. Още отъ създаването на Българския националенъ фронтъ въ далечната 1947 г. въ Мюнхенъ инж. Димитъръ Бачевъ е сътрудничилъ на организацията и е поддържалъ най-тѣсни връзки съ нейнитѣ основатели и ръководители – д-ръ Иванъ Дочевъ, д-ръ Георги Паприковъ и др. Инж. Бачевъ членува и въ Международния форумъ за Македония, чийто председателъ е членътъ на БНФ, емигрантътъ отъ Швейцария, патриотътъ българинъ Петъръ Захаровъ.

За пламенната всестранна дейностъ и българолюбие на тържеството въ Елвангенъ Йорданъ Яневъ, председателъ на Държавната агенция за българитѣ въ чужбина, връчи на инж. Бачевъ медаль "Иванъ Вазовъ".

Предъ паметната плоча на св. Методий бѣха положени вѣнци отъ Българското посолство въ Берлинъ, отъ консулството въ Мюнхенъ, Историографския институтъ при университета въ Щутгартъ, отъ учителския колективъ на гимназията въ Елвангенъ и др. Следъ това бѣше извършена тържествена литургия въ паметъ на св. Методий. Накрая на тържеството и литургията кметътъ на Елвангенъ г-н Карлъ Хилзенбергъ покани всички гости и участващи на честването въ общинската приемна зала на следобѣдна закуска.

Петъръ Захаровъ, председателъ на Международния форумъ за Македония

Петъръ и Даниела Захарови и български студенти предъ Рицарския замъкъ в Елвангенъ

Зам.-председателътъ на ДАБЧ награждава инж. Димитъръ Бачевъ съ паметния медаль "Иванъ Вазовъ"

Нови книги

Без маска и грим

С тази книга нейният автор проф. Любомир Костов се утвърждава като добър познавач на българската история и увлекателен разказвач.

В първия раздел – “Видяно, преживяно и преосмислено”, се правят паралелни разсъждения и проучвания върху старата и новата история на българския етнос в неговите граници. Непосредствените наблюдения, преживявания, срещи и разговори на автора най-добре обрисуват много от нашите все още оскъдни познания по тези въпроси и характеризират един период от 60 и повече години, за който още съществуват твърде противоречиви и неизяснени добре моменти, дори “бели петна” в националната ни история. И всичко това е разказано талантливо, с много данни, случки и факти от живота през този период.

Във втория раздел на книгата – “Какво знаем и какво не знаем за българските политически емиграции през 20-и век”, са представени данни за причините и условията за възникване на емиграциите, като тези след 1925 г. и след 9 септември 1944 г. Макар и твърде различни по характер и съдържание, авторът прави паралелни прилики и разлики между тях за ролята и значението им в българската история. Изнасят се данни, непубликувани още у нас, взети от сборници на Държавния архив към МС, като писмото на Разколников до Сталин (пълния текст на писмото ще публикуваме в следващия брой на “Борба” – бел. ред.), за размера на репресиите в Съветския съюз спрямо българските политически емигранти, за причините за възникване на емиграцията след 9 септември 1944 г., за горянското движение, за създаването и противоборствата между емигрантските централи и утвърждаването на социализма или реформите след 1990 г. у нас.

В третия раздел на книгата са представени публикации на автора във вестници и списания по най-горещата и средновековната история на българите. Това е пристрастната тема на автора, като се има предвид, че той е и учредител на историческото сдружение “Българска орда”, основано най-напред в Стара Загора. С усърдието на златотърсач проф. Костов се рови в руините на хилядолетията, за да ни убеди, че българските корени не са изгорени от пожарищата на историята и отвени от бурите на времето. Днес в България се преживяват дни на малодушие и нехарактерен за българите национален нихилизъм. Българинът се лекува от тежките форми на националните унижения, на пораженчески нихилизъм и загърбване на българщината. В този раздел проф. Любомир Костов поема тежката и отговорна задача да ни покаже устойчивото дълголетие на българите в древността и в новата история на човечеството.

Трите исторически раздела, които съставляват тази книга, обаче представляват едно цяло, един свещник с три свещи, различни по големина и отражение, но всички те излъчват светлина за българите през хилядолетията и очарование за сетивата, жадни за едно сериозно историческо четиво.

Цената на книгата е 5 лева с включени пощенски разноски – за България, и 8 евро за чужбина, с включени пощенски разноски. Книгата може да се получи направо от автора на адрес: проф. д-р Любомир Д. Костов, ул. “Хаджи Д. Асенов” 2, вх. А, ап. 9, 6000 Стара Загора, както и със заявка от представителството на сп. “Борба” в България.

Издаването на списание “Борба” се финансира единствено от помощи на читателитѝ си. За да се избѝгнатѝ високитѝ такси при изваждане или осребряване на чекове във валута, различни отѝ таки в съответната страна, помощитѝ да се изпращатѝ:

въ левове – до Гошо Спасовъ, ул. “Алабакъ” 21, Бѝлово, България

въ австралийски долари – Mr P. Sarajdaroff, 8 Swansea Grove, Mornington, Vic. 3931, Australia

въ щатски долари – “Borba”, P.O. Box 46250, Chicago, IL. 60646, USA

(Отъ Европа помощитѝ във валута могатѝ да се изпращатѝ и на адреса ни във България.)

Коледно и Новогодишно приветствие до чедата на Българската православна църква във Родината ни и към всички живеещи и временно пребиваващи по света

Обични чеда на Православната ни църква,

Благодатъ Вамъ и миръ отъ Бога Отца, Господа Исуса Христа!

Отъ все сърдце, съ молитва къмъ Бога, прося благословение надъ добрия ни народъ, който интуитивно вѣрва, че Отечеството и народътъ ни се радватъ на особено Божие благоволение. И не напраздно е това, като се вземе предвидъ красотата, плодородието, талантитѣ, които проявява народътъ ни. Нека продължимъ да призоваваме Богъ за помощникъ и покровителъ на народа ни и особено на голѣмитѣ празници, когато благословени възторзи пълнятъ душитѣ ни, каквито сж предстоящитѣ

– Рождество Христово и Новата година. Нека въ такива предѣлни за живота ни дни, каквито сж Коледа и Нова година, да се замисляме надъ Божието участие въ нашия животъ, защото, както казва св. ап. Павелъ: "...ние чрезъ Бога живѣемъ, и се движимъ, и сществуваме, като не забравяме предназначението, което ни е поставилъ:... да вършимъ добри дѣла..." (Ефес. 2:10). Това особено да помнимъ и изпълняваме, защото както баща благоволи и изпълнява желанията и молбитѣ на добритѣ и послушни деца, сжщото е и съ насъ и небесния нашъ баща.

Нѣкои изпращатъ изминалата година съ благодарностъ и удовлетворение, други съ тжга за несбжднати надежди. Нека не винимъ сждбата за това – за несполукитѣ въ живота. Голѣма истина има въ думитѣ, че "човѣкъ е самъ даръ на сждбата си"!

Не напраздно бащата говори на сина: "Времето е злато, времето е пари, синко, прилежавай, труди се, учи!"

Чедата на св. ни Църква са чужди на лекомисленъ и безгриженъ животъ, защото иматъ на сърдце съветитѣ на Господа Исуса, изложени въ св. Евангелие, и се поучаватъ отъ съветитѣ Божии от св. Библия, кждето се отрежда на човѣцитѣ основно задължение да се трудятъ надъ земята (Бит. 2:15).

Обични въ Господа братя и сестри, сънародници, чеда на Православната ни Църква, нека вседушевно да молимъ Всеподателя Бога презъ Новата 2006 година да преминемъ въ мирна обстановка, по живо и здраво, съ синовна обичъ къмъ Бога, въ обичъ единъ къмъ другъ, въ споренъ трудъ, правене на добрини за наше душевно удовлетворение и прослава на Бога.

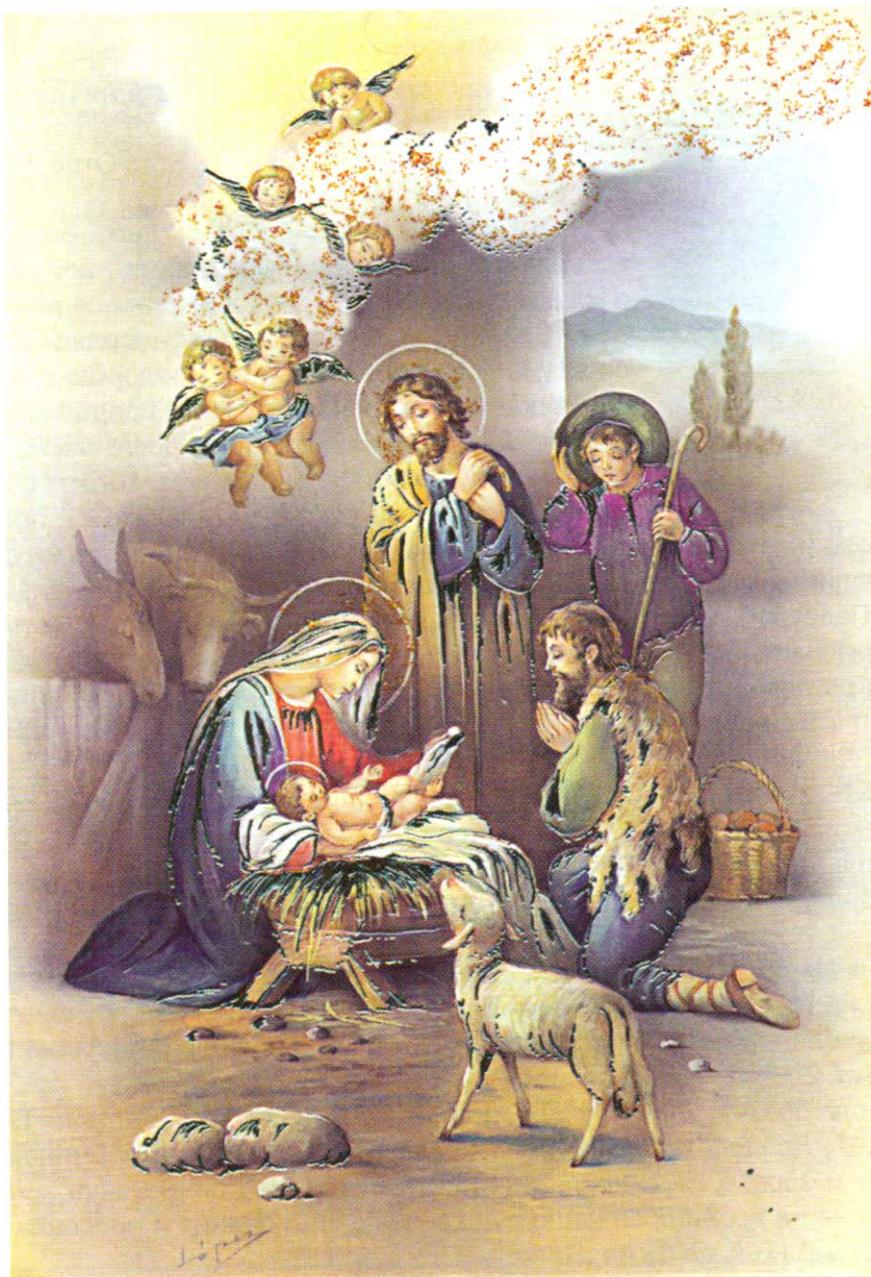
Да речемъ: Аминъ! (Тѣй да бжде, Боже!)

+ Митрополитъ Борисъ

БЪРБА®
ЗА НОВА БЪЛГАРИЯ

**Българскиятъ
Националенъ
Фронтъ, Инк.,
пожелава
на всички свои
съидейници,
съмишленици,
симпатизанти
и приятели**

**Весела
Коледа
и
мирна,
ползотворна,
успѣшна
2006
година!**

**Вѣра
Сила
Суверенитетъ**

Печать: Отечество ООД